BIBLIOTECA ASOCIAȚIUNII SIBIIU

ANUL XXII Seria II. — No 816 — 4 pagini 5 LEI C. — Luni 1 Februarie 1943

GAZETA SPORTURILOR

Birourile: Str. Inginer Anghel Saligny No. 2 Bucureşti
Telefoane: Direcţia şi A-ţia 3.26.60, Secretariat . . 5.91.80, Provincia . . 5.91.80, Tipografia . . 3.26.60
Prim Redactor N. Papagheorghe
ABONAMENTE 1 an . . . . Lei 1200, 6 luni . . . „ 600, Autorităţi, Instituţii, ciuburi : 3000 lei
Proprietar: S. A. GAZETA SPORTURILOR, Inscris Trib. Ilfov sub No. 282/938, Administrator Delegat: Al. Iliescu

FILMUL SPORTIV

Creiat din nevoia unei propagande sau din acea de a studia cât mai uşor tehnica diferitelor probe de concurs, mai ales în atletism, filmul sportiv a luat în zilele noastre un avânt extraordinar. Pe stadioane sau în studiouri, casele germane dau la ivcală zeci de mii de imagini din viaţa sportivă.

Desigur că cele mai gustate de public nu sunt acelea de tehnică pură, care rămân să fie cunoscute de un număr restrâns de sportivi, ci acelea de aşa numită propagandă, unde manifestaţiunea sportivă este redată ca în realitate, fie că a fost făcută în studio, sau filmată pe stadion.

Publicul, sportiv sau nu, ia cu nonştinţă de aceste activităţi, începe să cunoască spiritul stadionului, atât de diferit de acel al vieţii comune şi este — mai curând sau mai târziu — câştigat pentru mişcarea sportivă.

Filmul sportiv are deci misiunea şi puterea de a întreprinde o operă de educare sportivă a maselor, tot aşa cum aceasta se poate face prin scrieri sau prin radio.

Dar sportul este ceva dinamic, e mişcare şi luptă. Oricât s'ar strădui cineva să descrie, prin cuvinte, nu va reuşi să redea o întrecere sportivă în măsura în care reuşeşte cinematograful. De multe ori sunt lucruri pe care nu le înţelegi, dar le simţi şi îţi dai seama că aşa trebue să fie. Aceiaş lucru se întâmplă şi cu filmele sportive, cu ochii la ecran, spectatorul simte trecându-i prin vine pulsul stadionului, care îl cheamă la aer şi soare, liberat de toate obligaţiile zilnice, purtând în suflet numai ceeace se numeşte spirit sportiv.

Cu tramvaiul 19, 25 şi 26

ION POPA dă azi asalt consacrării, încercând să deposedeze de titlu un vulpoi al ringului C. CIONOIU

GALA ARE LOC LA CIRCUL MILEA ŞI INCEPE LA ORA 10 A. M.

Pornit în ofensivă, într'un timp când toate împrejurările îi erau potrivnice, boxul bucureştean, tânăr ca un început de primăvară, a înfruntat clasa veche a boxeurilor români.

S'au scurs luni împovărate cu fiori de biruinţă, de-atunci, şi între boxul NOU şi cel VECHIU se «noutatea» nu revenea în ring decât cu tinereţea ei şi cu speranţele întru mai bine.

Iată-ne ajunşi la o pauză de acest fel...

ION POPA vine azi în ring cu speranţa unei tinereţi ce-i dă dreptul la viaţă.

CONSTANTIN CIONOIU e reprezentantul lumei vechi, ce caută să-şi dovedească superioritatea asupra celei noui. Şi are speranţe oarecum îndreptăţite.

Lupta se dă între o lume VECHE şi una NOUĂ.

Astfel poate fi privită partida ce opune azi pe CONSTANTIN CIONOIU lui ION POPA...

Şi cunoscătorii evenimentelor pugilistice vor şti, desigur, să aprecieze la justa lui valoare, matchul de astăzi... — **c. p.** —

SAPTAMANA SPORTURILOR DE IARNA

Cum a fost inaugurată şi cum s'au desfăşurat primele întreceri

SINAIA 28. (Dela trimisul nostru special). — Incă de cu seară, o mare animaţie se putea vedea la hotelul Excelsior, «cartierul general» al bobeurilor şi oficialilor.

Concurenţii se revedeau după un an, iar, pe lângă ei, noui bobeuri, timizi ca o serie de şcolari în faţa comisiei de examinare, ascultau convorbiri cereau sfaturi preşedintelui, d. maior Anghelescu.

Din amintirile celor vechi entuziasmul tinerilor şi bunăvoinţa conducătorului secţiei de bob a federaţiei, emana o atmosferă familiară ce te subjuga.

O pioasă slujbă religioasă

A doua zi, la ora 9.30, oficialii şi concurenţii se găseau la Mănăstirea Sinaia, unde părintele Nicodim a oficiat o slujbă pentru pomenirea eroilor bobişti: Gogu Cristoloveanu.

(Continuare în Pag. III-a)

Pe patinoarul T.C.R. lângă strandul Bragadiru cu tramvaiul 4 până la ANEF

VEDETELE PATINAJULUI EUROPEAN EVOLUIAZA AZI în FAŢA PUBLICULUI BUCUREŞTEAN

Se dispută un match de hockey pe ghiaţă Bucureşti A. — Bucureşti B. Demonstraţii individuale de patinaj şi BALET PE GHIAŢA

Lotul patinatoarelor germane, fotografiate ieri la sosire, pe peronul Gării de Nord.

Prima demonstraţie de patinaj artistic, de dimensiuni occidentale, va avea loc în Capitală astăzi de dimineaţă, cu concursul vedetelor patinajului continental.

Cele mai bune patinatoare germane — din clubul «Berliner Schlittschuhklub», — vor arăta publicului bucureştean adevărata valoare a patinajului artistic, în exerciţii individuale şi de ansamblu: BALET PE GHIAŢA. Manifestaţia aceasta, menită a contribui la strângerea relaţiilor de prietenie dintre România şi Germania, va fi patronată, aşa după cum am anunţat, de Ministerul Propagandei Naţionale.

Demonstraţia, care va începe la ora 10.30, are loc pe patinoarul T. C. R. din Str. Dr. Staicovici ;4 (lângă strandul Gib).

Aşa după cum am anunţat vor participa şase din cele mai bune patinatoare germane: R. Baran, Gudrun Olbricht campioana Berlinului, Anita Heinricht — campioana regională Edith Schwabe, Rosemarie Kaufman. Hertha Neubauer şi cuplul Ria Baran — Paul Falk.

PROGRAMUL

Programul demonstraţiei are următoarea structură:

***Ora 10.30:* Match de hockey Bucureşti A.—Bucureşti B.**

(Continuare în pag. 3-a)

Pentru prietenul meu spectatorul...

Prietenul meu, Spectatorul e altruist. Îşi manifestă acest «defect» în orice ocazie şi câteodată în mod exagerat.

Îi place să-l ajute pe cel mai mic. Îi place şi basta...

Să vă dau un exemplu.

L-am văzut pe prietenul meu, spectatorul, acum câţiva ani, când Venus îşi trăia clipele de glorie, încurajând frenetic orice echipă ce evolua în spaţiu contra «negrilor» şi huiduind echipa lui Humis, adeseori fără motiv. Şi asta numai pentrucă «negrii» erau invincibili.

Natural că astăzi, prietenul meu Spectatorul şi-a schimbat ţinta huiduelilor, fiind alături de Venus-ul aflat undeva pe la periferia clasamentului.

Asta, ca un exemplu, am spus.

Prietenul meu spectatorul îşi manifestă însă dela un timp, altruismul la galele de box.

«Merge» la oricee match cu boxeurul mai slab şi, la sfârşit, manifestează ostil dacă juriul nu l-a avantajat, prin decizie, pe acesta.

Prietenul meu Spectatorul exagerează desigur. Mai exagerează atunci când primeşte în mod ostil campionii de valoare pe cari i-ar vrea învinşi cu orice preţ.

Prietenul meu Spectatorul să nu se supere dacă i-o spun: E FRUMOS SA FIM ALTRUIŞTI, DAR TREBUE SA FIM ŞI SPORTIVI.

Altminteri...

Costin Păun

Pronosticurile noastre

«Redeschiderea» sesiunei de astăzi se petrece între marinarul *Alexandru Popa* (Tir) şi bucureşteanul *Ion Paraschiv* (A. C. T.). Mai în contact cu ieşirile publice ultimul are şanse.

Al doilea match al galei, se dispută între campionul naţional NICOLAE MIHAILESCU (Ploeşti şi ANDREI VALENTIN (Bucureşti). Primul va reuşi desigur să-şi afirme titlul cucerit şi să se arate superior asupra bucureşteanului.

Intre Ciocan şi Fierăscu...

Primul match profesionist al galei se va petrece între NICOLAE CIOCAN şi CORNEL FIERESCU.

Primul, după o îndelungată pauză de apariţie pe ringurile noastre, va căuta, şi va reuşi desigur, să se dovedească superior.

Gheorghe Florea parcurge notele unui marş triumfal...

După matchuri cari l-au situat în fruntea aşilor pugilişti români, G. FLOREA — acest «uşor» fără adversari — reintră astăzi întâlnind în AUREL MEHEDINŢEANU, un om care ar putea să-i încurce mult socotelile.

Credem că, până la sfârşit, Florea se va dovedi superior — aşa cum e, dealtfel — şi va câştiga.

(Continuare în Pag. III-a)

Cupa oferită de «Oficiul Naţional de Turism» pentru campionatele naţionale de bobsleigh.

Cu „Gazeta" peste hotaer

GERMAIN PEREZ:

A ZI, campion francez la „pană" IERI, mecanicul lui Hussein Dey

«Stânga, stânga, mai sus... Uppercut dreapta! Aşa!... Bine! Iar stânga... Times!»

In timp ce Germain Perez, campionul Franţei la categoria pană se sprijinea cu mâinile pe coarda de sus a ringului şi continua să sară cadenţat, dar uşor ca să nu facă eforturi inutile, managerul lui, Jules Avernin fost campion militar al Franţei la «semi-mijlocie», se întoarce spre mine:

— L'aţi văzut? merge bine — foarte bine chiar!

Germain Perez tocmai îşi termina ultimul antrenament în vederea matchului care avea să-l opună a doua zi, la Palais d'Hiver din Lyon, lui Aucejo, una din cele mai bune «pene» din Nordul Franţei.

Avernin continuă:

— Dacă l-aţi fi văzut la începutul carierii lui!... Acum se serveşte de stânga, atunci boxa cu dreapta.

Acesta este rezultatul a trei ani de muncă.

N'a fost uşor lucru să-l fac să-şi schimbe garda şi, mai ales, fără ca să-şi piardă puterea de lovire cu stânga, putere atât de mare la «dreptaci».

Insfârşit au reuşit şi pot spune că este astăzi singurul boxeur francez cu această particularitate.

Dar nu uitaţi: 3 ani de lecţii zilnice.

— L'aţi descoperit de mult timp pe Perez?

Intr'o zi, Marcel Thil...

— In 1936 la Alger. Era amator şi boxa de doi ani. Lucra ca mecanic la Hussein Dey, la periferia Algerului. Organizam atunci reuniuni şi-l aduseşem pe Marcel Thil pentru matchuri-exhibiţii.

Intr'o seară Thil l-a văzut pe Perez boxând cu un alt amator şi mi-a spus:

— E la tine băiatul ăsta?

— Nu!

— Ai face bine să-l fei cât mai repede, mi-a răspuns campionul mijlociu al Franţei, dacă vrei să nu ţi-l «sufle» altul.

«A doua zi l-am şi luat în antrenament şi Perez, care avea atunci 16 ani, — în Mai împlineşte 23, — a trecut la profesionism câteva săptămâni mai târziu.

O ascensiune rapidă

«Nu peste mult timp, l-a învins pe Slimane, pe atunci campion cocoş al Africei de Nord, şi l-a luat titlul. Apoi, a venit la Paris unde a boxat victorios la Central împotriva lui Matton şi Beghin. Când s'a întors la Alger a fost bătut la puncte de Hughenin, dar peste o lună se revanşează, făcându-l K. O. în prima repriză.

Face apoi match nul cu campionul Spaniei Ortega, îl învinge pe Angie, campion francez la pană, prin K. O. într'a patra, pe Ferraro la puncte şi pe Atenza prin K. O.

In 1938 îl întâlneşte pentru prima oară pe Piere Louis şi îl obligă să abandoneze în repriza şasea, fără ca titlul să fie pus în joc. Pe urmă a venit războiul, şantierele tinereţului şi în Noembire 1941 marea lui victorie asupra lui Pierre Louis, învingându-l la puncte şi luându-i titlul de campion al Franţei la categoria cocoş. Il bate şi pe Decico. Apoi, devenit prea greu, îşi părăseşte categoria şi trece în cea a «penelor».

O ascensiune rapidă
Patru matchuri pentru titlu în patru luni şi patru victorii

Fără să mai stea pe gânduri, Perez atacă imediat titlul la categoria pană deţinut de Eugene Peyre, care părea imbatabil în metropolă.

Matchul a avut loc la Alger, în Iunie. Peyre a fost făcut K. O. în repriza treia după ce făcuse cunoştinţă cu stânga lui Perez.

De atunci, Perez s'a căsătorit şi a realizat o nouă performanţă: în patru luni, din Iunie la 7 Noembrie, ziua în care l-a învins pe Peyre, a susţinut 5 matchuri din care patru pentru titluri şi le-a câştigat pe toate.

(Continuare în pag. 3-a)

Nu interdicţie, ci numai obligativitate!

Echipa naţională de football nu va juca anul acesta peste hotare?

In câteva reportagii anterioare ne-am ocupat pe larg de perspectivele echipei noastre naţionale de football pentru anul acesta şi am arătat că programul internaţional cuprinde foarte puţine matchuri perfectate.

Recapitulăm:

Matchurile definitiv perfectate sunt: cu Croaţia la Zagreb şi cu Slovacia şi Germania la Bucureşti.

Matchuri în curs de tratative: cu Bulgaria la Bucureşti şi la Sofia, cu Slovacia la Bratislava.

Intâlniri între oraşe în curs de tratative: cu Berlin la Berlin, cu Viena la Viena, cu Sofia la Bucureşti şi la Sofia.

Turnee între-cluburi: Venus la Bratislava, Bratislava la Bucureşti, Schalke 04 sau A. S. Roma la Bucureşti şi turnee româno-bulgare neprecizate încă. Toate sunt în curs de tratative.

Din capul-locului vom sublinia că partidele care se vor disputa la Bucureşti nu vor întâmpina nici o dificultate.

Acolo însă, unde se vor ivi piedici este deplasarea echipei naţionale peste hotare.

Intr'adevăr, există o decizie a forului superior care opreşte pe viitor echipele naţionale — cu excepţia celei de tennis — de a trece peste hotare.

Şi atunci, conform acestei decizii, a OSR-ului, echipa naţională nu va putea disputa matchul contractat cu federaţia croată, iar federaţia tratează în zadar alte jocuri pentrucă nimeni nu perfectează jocuri fără a avea certitudinea revanşei pe teren propriu. Cum este cazul tratativelor cu Bulgaria. Ca să poată organiza matchul la Bucureşti, federaţia noastră trebue să accepte prima partidă la Sofia sau invers: bulgarii n'ar accepta un joc la Bucureşti dacă nu li s'ar garanta revanşa la Sofia.

Cum se vede, o situaţie neplăcută pentru football, pentrucă activitatea-i internă internaţională îi este condiţionată de activitatea externă. Şi-apoi, federaţia riscă să-şi piardă relaţiile care şi le făcuse cu atâta trudă în decurs de ani de zile.

Decizia însă, şi-a avut rostul şi sensul în momentul în care s'a produs. Era necesară o restrângere şi supraveghere a turneelor peste hotare. Şi footballul şi-a atras-o după acele 7—0 şi 1—0 dela Beuthen şi Bratislava.

Dar nu era mai bine să ne fi întrebat de ce echipa naţională de football a pierdut cu 7—0 şi 1—0? Atunci suntem siguri că am fi ajuns nu la această decizie, ci la o măsură în orice caz mai blândă şi mai dreaptă.

O federaţie poate susţine la un moment dat că este pe nedrept oprită de a deplasa echipa naţională în străinătate, pentrucă aceasta ESTE BINE PREGATITA şi ar reuşi un rezultat ferm (în orice caz nu se poate garanta victoria; ar fi absurd să se pretindă aşa ceva).

Deci, în loc să se interzică pur şi simplu şi fără motive sau cu o motivare generală — deplasările în străinătate, e mult mai bine, mai potrivit şi mai just să se impună pregătiri serioase şi temeinice şi numai după aceia să se oprească — dacă e cazul — plecarea unei echipe peste hotare.

Şi aceasta nu numai cu echipele naţionale, ci şi cu selecţionatele de oraşe şi formaţiile de club.

Propunem aceasta pentrucă este poate utilă şi obligă pe toţi să se pregătească.

Dealtfel aşa este pretutindeni în străinătate, unde interdicţia — eventuala interdicţie a jocurilor peste hotar — este determinată de cu totul alte motive.

Repetăm: în loc de interdicţie, obligativitate.

Echipele naţionale, de oraşe şi de club să nu fie oprite a pleca în străinătate, dar să li se aprobe deplasarea numai după ce vor fi dovedit că sunt bine pregătite.

— **x. y. z.** —

O nouă manifestare a literaturii sportive străine

Două anecdote din „Footballul hazliu" al lui Richard Kirn

Dacă la noi literatura sportivă este aproape inexistentă, apoi în Germania (şi în mai toate ţările occidentale) ea cunoaşte o situaţie înfloritoare de invidiat. Pentrucă poporul care îşi poate permite luxul de a-şi oferi chiar o literatură humoristică în orice domeniu de activitate, este cu prisosinţă la înălţime. Şi aceste gânduri ne-au fost sugerate de o nouă carte apărută în editura «Willmy din Nuernberg (editura cunoscutei reviste ilustrate germane de football «Der Kicker»). Volumul de anecdote se numeşte «Der lachende Fussball» (Footballul hazliu) şi este opera antologică a cunoscutului confrate german întru ale gazetăriei sportive, Richard Kirn.

Cărticica aceasta oferă bucăţi foarte spirituale din împărăţia footballului şi de probă, ne vom permite să reproducem două:

Asta se chiamă mândrie!

Tot la Viena suntem.

Englezii au fost înfrânţi cu 2:1 (N. R. de naţionala germană). Echipa care a reuşit asta în chip fascinant, trebuie numită. Intâi pentrucă o merită, şi în al doilea rând pentrucă e necesară istoriografiei: Platzer (Admira); Sesta (Austria), Schumans (Vienna), Adamek (Austria), Mock (Austria), Nansch (Austria); Geiter (Sportklub), Stroh (Austria), Sindelar (Austria); Bican (Admira), Viertel (Austria).

24 ore mai târziu. Se întâlneau doui amici. Unul era fanatic suporteur al Austriei (N. R. echipa din Viena). Şi acesta spuse:

«Ei, ce zici, cum a jucat «Austria» contra englezilor, —şi încă cu patru rezerve!»

SINDELAR ŢINE O CUVÂNTARE

Atâta timp cât la Viena se va juca football, atâta timp cât «puştii» vor bate mingea sub felinarele galbene ale periferiilor, atâta timp cât un «Weaner (N. R.: vienez) se va îngriji de biletul său pentru match: tot atâta timp se va vorbi despre Matthias Sindelar, pe care ei l-au numit «Sindi» — şi care a murit odată ce el s'a retras ca tăcut cafegiu.

Da, tăcut a fost toată viaţa «hârtiuţă», cum l-au mai numit vienezii. Expresia nu înjoseşte ea înalţă. E ca o exclamaţie de uimire. «Da», cum se poate ca un om atât de subţire să poată fi un artist atât de atletic al footballului?»

Sindi, marele înaintaş al Austriei, cel mai mare înaintaş al Vienei de ani şi ani, juca la Stockholm. A jucat aşa fel, încât reporterii suedezi s'au ambalat în expresii de cari, la revizuire în stare de trezie, s'au cam ruşinat puţin, pentru că de obiceiu ele nu se acordă de cât altor lucruri: mari performanţe de artă.

Regele a luat parte. Bătrân, cărunt, cu ochelari strălucitori, un prieten al oricărui joc cu mingea, omul care, ca Mr. G., a bătut tinere talente la tennis, având peste 70 ani. Şi tocmai când jucătorii vienezi se aflau sub duş, aşa cum se stă sub duş, adică nu tocmai în hainele pe care le prescrie etiqheta curţii, se deschise uşa şi regele întră, rugând să-i fie prezentat Matthias Sindelar. Regele Gustav era entuziasmat. El spuse lucruri pe care nu le-a exprimat niciodată despre vreun footballist.

Sindi stă liniştit, modest şi tăcut. Era foarte jenat. Se pare că Mr. G. a observat. El vru să ajute Regelui printre footballişti, şi îl întrebă dacă i-a plăcut Suedia. Sindi ridică privirea cu multă însufleţire şi zise: «Da!»

«Când a plecat Regele, şi jucătorii discutau nervoşi vizita, rămase numai un singur om ca întotdeauna, sau poate ceva mai mult, cufundat în sine şi mut ca un peşte, Matthias, cel favorizat. Până când unul din camarazi îl întrebă dacă nu i-a făcut puţină plăcere că până şi un rege s'a entuziasmat. Deabia atunci spuse şi Sindelar ceva:

— «Da, nu zic că nu m'a bucurat, dar ca din cauza asta, să fin imediat şi o cuvântare, asta m'a zăpăcit puţin!»

Trad. de V. B.